

Hrvatski P.E.N. centar i

Knjižnica M. J. Zagorke

pozivaju Vas na

RAZGOVOR SA ZVONKOM KARANOVIĆEM

u četvrtak, 26. rujna 2019.

u 19:00 sati

u Knjižnicu Marije Jurić Zagorke

Krvavi most 2, Zagreb

naši gosti

Zvonko **Karanović**

Branko **Čegec**

Tomica **Bajsić**

2019.

izložbe> tribine> promocije> razgovori> predstavljanja> projekti

Pasijska Baština 2019.

Slaven Miličević, **Muka** - odljevi i skulpture, izložba

Noć knjige 2019.

Strip kao aktivizam i subverzija – tribina o stripu s Ivanom **Sršenom** (Sandorf) i Josipom **Sršenom**

Festival svjetske književnosti 2019.

Svjetla s obližnjeg prozora: George Mario Angel **Quintero**

Riječi za jedan lapidarij: Carles **Torner** i Tonko **Maroević**

izložbe

Ana Maria Maravić, **Ples kroz život** - prostorna instalacija

Cirkobalkana 7 - izložba plakata

U crtačkom modu... - izložba polaznika likovne radionice u sklopu Kazališnog projekta Jelenovac

tribine

Dan materinskog jezika: **Poruke i pisma** (Hrvatski P.E.N.)

Za svijet bez zidova - svjetsko čitanje poezije (World Poetry Movement u suradnji s Hrvatskim i Slovenskim P.E.N.-om)

Književnost i ekologija, tribina o sinergiji književnosti i ekologije, uz predstavljanje knjige Ede Popovića **Čovjek i planina** (Hrvatski P.E.N.)

Književnost i otpor (Hrvatski P.E.N.)

Tumači poezije: **Off poezija** (Hrvatski P.E.N.)

promocije

Vanda Brezonjić, **Uspjela sam, živjet ću** (vlast. nakl. : Zagreb, 2019.)

Marijan Grakalić, **Pjesme izgubljenih ljeta** (Litteris, 2019.)

Stanko Abadžić, **Zagreb** (Kadar36, 2019.)

Sanja Lovrenčić, Kabinet za sentimentalnu trivijalnu književnost (Mala zvona, 2018.)

predstavljanja

Peter Henisch, **Maleni očevo lik** (2019.), **Pronađi mačku** (2018.), **Majušna žena** (2017.) - Leykam Int. i Austrijski kulturni forum

projekti

NATURA OBSCURA - knjige na planine! (u suradnji s PD-om Izletnik iz Zagreba)

KNJIŽNICE GRADA ZAGREBA

Knjižnica Marije Jurić Zagorke

Krvavi most 2, Zagreb

01/4813993, knjiznica.m.j.zagorke@kgz.hr

RAZGOVOR S PJESNIKOM: Zvonko Karanović

Zvonko **Karanović** (Niš, 1959.) pjesnik je i prozni pisac. Radio je kao novinar, urednik, voditelj na radiju, DJ, organizator koncerata, trinaest godina bio je vlasnik CD-shopa.

Do sada je objavio deset zbirki pjesama, tri romana i devet knjiga u inozemstvu, sedam knjiga izabranih pjesama (Hrvatska, Ukrajina, Austrija, Makedonija, SAD, Slovenija i Palestina) te dva romana (Ukrajina).

Njegov rad referira se na naslijeđe literature *beat*-generacije, filma i pop-kulture. U nekoliko posljednjih pjesničkih zbirki eksperimentirao je s naslijeđem nadrealizma i formom pjesme u prozi. Za sebe kaže da ne opisuje izvanjsku ljepotu svijeta, već njegovu unutrašnju tamu.

Pjesme su mu prevedene na šesnaest jezika. Zastupljen je u više domaćih i stranih pjesničkih antologija, najznačajnije u *New European Poets* (Graywolf Press, SAD, Minnesota, 2008.). Dobitnik je nekoliko srpskih nagrada za poeziju i nekoliko međunarodnih književnih stipendija. Karanović je član Srpskoga književnog društva i Srpskog PEN centra. Živi u Beogradu.

**Bubnjevi i žice, autoput i noć
(kasetna svira poptonove)**

Iza vatrene linije
puste su ulice
i sva popodneva
liče jedna na drugo
drvoredi u šuštavim kabanicama
bezglasno promiču pred grudobranom stvarnosti
iza hitrog treptaja semafora
čeka me moja džuboks bejbi
i kaže
probudi se
ne možeš uvek sanjati
za to je potreban razlog

a ti si tako srećan jer imaš mene
bubnjeve i žice
autoput i noć
i ne okreći se na ulici
za dečacima koji nose dugu kosu
to je samo nostalgija koja nikome ne treba
potom sanjam pun rezervoar
i anđele umorne od večitog bežanja
pred agentima svakodnevice
o da
juče sam proveo popodne
gledajući suze koje su se slivale s Elvisovog lica
i natapale sintetički tepih disko industrije
pomislih, umreću a nikada neću
dodirnuti lice
nepoznate devojke
u kupeu vagona prve klase
hajdemo u ribolov, čuh glasove kako me zovu
videh majku s tanjirom i nedeljni ručak
videh sunce visoko na nebu
i vatrenu kočiju
kako uranja u blistavu reku
uvek kad izađem iz kuće
osvrnem se da zapamtim raspored stvari
mislim da ću jednom tako
bez pozdrava
produžiti dalje i otići u neki drugi život
spavati/sanjati
spavati/sanjati
a hoćemo li ikada odrasti
i čekaju li nas tamo bezbrižna popodneva
kada smo buljili u plafon i slušali Creedence